

פֶּרֶדְיָה

גלויז 467 (שנה י')

שבת מברכין אלול פרקי אבות ה

פרק עקב תשע'ח

אוֹמְרִים לוּ הַבָּא זֶכֶת וְהַפֵּר – דָּאָרָךְ דָּעַר מַעֲנְטָשׁ בְּרֻנְגָּעָן אַנְדָּאַי – מִיטָּגָּוּטָעָ זְכוּתִים –, דָּאָס זָאָגַט דִּי הַיְּלִיגָּע תּוֹרָה: וְהַיְּה עַקְבָּתְשְׁמַעְוִין, אַז אַירְוּוּט הַיְּטָן דִּי מִצְוֹת וּוּעַט אַירְהַבָּן זְכוּתִים, אַז אַפְּילָו חַלְילָה וּוּעַטְוּ
דוּוּרָעָן קְרָאנָק, וּוּעַט זִין וְהַסִּיר הַמַּפְּקָד בְּלִיחָלִי, – וּוָאָס – אַשְׁר יָדַעַת, וּוָאָס
עַס אַיז שָׁוֵין גַּעֲקוּמָעָן אוֹף דִּיר, וּוּעַט דִּין תְּפִילָה הַעֲלָפָן אָונֵן דָּעַר
אוּבְּעַרְשָׁטָעָר וּוּעַט דָּאָס אוּוּקְנָעָמָעָן פָּזָן דִּיר, אַזְוֵי וּוְיִ וּוּעַן לֹא יִשְׂימָם
בְּבָהָה, וּוֹעֵן עַר הָאָט דָּאָס נַאֲקָנִישְׁתָּגְעַבָּן, וּוָאָס תְּפִילָה הַעֲלָפָט, וּוּעַט
יעַצְתָּ אַוְיךָ הַעֲלָפָן תְּפִילָה. (בֵּית יַעֲקֹב בְּשֵׁם רְהָה'ק ר' יִצְחָק מוֹרָאָק צְזָק'ל)

וחילוק פון שיפה און גתינה
והסביר הר' מפק' קליחלי ובכל-מדוי מקרים הרעים אשר ידעת לא ישימים בך
ויתנים בכל שגיאה: (ט) דארף מען פארשטיין פארוואס שטיט צורי
אנדערע לשונות ישם און וגטנים, וואס בידע מיינען ליגן, ואלאט
געקענט שטיען לא ישם בך און נאכדען זאל שטיין "ואשימים" בכל
שנאניך און נישט וגטנס? נאר מען קען דאס פארשטיין לוייט וואס די
גאגם' (מנחות דף נ"ב ע"ב) זאגט אז עס איז דא א חילוק צוריין די ווערטער
שיפה און גתינה, שיפה כל דה, שימה מינט א גאר קלינגע שייעור און
ויתנה מינט לכל הפתוח א בזית, ממילא איז גוט לא ישם בך, כי
כל ישראל וועט נישט זיין פון חולין אפי' כל שהוא, אבער פאר די
גווים, וגטנים בכל-שנאיך, וועט זיין גתינה גרויסע שייעור. (אווץ י"ד
החים' ר' ישרד דוב באב"ד אב"ד בסוקא)

פרק ח] א ווינקל אין הלכה – בשר בחלב:

קונטקט אויס איז אויב די עסנווארג וואס דער גוי האט געשניטן איז
שארף טאר מען דאס נישט נווץן וויל' מיר זענען הווש איז דער גוי
האט זיך באנווצט מיטן מעסער פאר נבליות ותריפות וואס קען זיין איז
די פטענעס ליגט נאך אויפן מעסער איז דאס אוודאי אסור, נאך אפילו
דער גוי האט ריין געמאכט די מעסער פונדעסטוועגן איז נאך דא די
טעם פון איסור אין דעם מעסער.

עט איז דא א שאלה אין שו"ע (ס"י צ"ז ס"ד) אויב מען מעג קויפן ביי א גורי מי לימון"ש זאטפ פון לימגען lemon juice. וואס סיידער מחבר

דרוש וועגן עונג שבת און שמרת שבת
ויהה עקיב תשמעון: ז' יט שטייט אין מדרש (דברים רבה פרשה ג') הילכה
אדם מישראל שיש לו מנונה שעשויה פרקים פרקים מהו לטלטלה בשבת?
- דער מדרש אין עברעננט אין זיעיר אסאך ספריס - און דער מדרש רעדט
וועגן שמרת שבת און די שכר פון עונג שבת: וקראת לשבת ענג
גגו'ישעה נח גיא): או תהען על ה' (ידי): והתען על ה' וויתן לך משאלות
לבק' (תחלים לו'). אבל שיכרו בעקב תשמעון: כארה וואס האט אונזער
בעניינו והיה עקיב תשמעון: ע'כ המדרש. לכארה וואס האט שקרינו
פסק צו טאן מיט שמרת שבת און עונג שבת? נאר מען קען מחדש
זיין לוייט וואס עס שטייט אין ספר אוור אליהו פון הרה'ק ר' אליהו
ווארשאבסקי אב'ד דורהביבטש: או אין די ווערטער עקיב תשמעון, אין
מרומו שבת. און עק אין אלשון פון דרייקעניש און יסוריין, און עון
מיינט עבריוט עכ'ז. לוייט דעתם קען מען זאגן אז די גמ' (שבת קיח ע'ב)
זאגט כל העונג את השבת נותנין לו משאלות לבו שנא' והתען על ה'
און עס שטייט וויתן לך משאלות לבק', און נאך אימירא: כל המשמר
שבת כהכלתו, אפלו עבד עבדה ודה בדור אונוש מותליך לו, שנא' (שיעיו)
נו ב') אשרי אונוש יעשרה-זאת ובן אדם יחויך בה שמיר שבת מהללו ושמיר
ידו מעשות כל רע, אל תקורי טהילו אלא מהול לו. זעט מען די
גורויסקיטיט פון עונג שבת וואס די שכר איז זיעיר גרויס און אויך ער'ז.
מעלה פון שמרת שבת כהכלתו וואס מען איז מיתה בלא חטא ואין
און די גמ' (שבת דף נה ע"א) זאגט אמר רב אמי אין מיתה בלא חטא ואין
יסוריין בלא עון, דאס הייסט אויב א מענטש איז זוכה צו מחייבת עוננות
האט ער נישט קיין יסוריין, מליאו לוייט די אלע מאמרים איז זיעיר
שין דעם קשר פון עקיב תשמעון צו שמרת שבת און עונג שבת: וויל
עק תשמעון - ווארט שבת איז אינימטען - וואס האקט אפ די עק וואס
אייז יסוריין און עון, וויל שמרת שבת כהכלתו וועט אוועק געמען די
עון, וויל שבת איז מכפר כנ'ל, ממייאו וועט נישט זיין קיין יסוריין.
און דורך עונג שבת איז נותנין לו כל משאלות לבו, דעריבער שטייט
וישמרתם ועשitem אסתם, שמרת שבת און עונג שבת וועט זיין שכר
אויך דעם וועלט, וויל ואהבה, איך האב דיר ליב, ממייאו: וברוך
ויה רבך וברוך פריריבטניך ופריריא אודטיך דיניך ותרישך ואחרך שניר-אלפיך
ועשרת צאנח על האידמה. (שם ובולזן תשע'ח)

וואס מיינט והסֵר אויב מען ווועט נישט געבען? אַהֲרֹן־דִּגְנָע פְּשָׁת
והסֵר ה' מֶפְקָד כָּל חָלִיל וְכָל מְרוּמִי מְצָרִים דְּרֻעָת אֲשֶׁר יָדַעַת לֹא יִשְׂימָם בָּךְ
וְנִתְּנָבָם בְּכָל שְׁנָאִיךְ: (ז ט) דָאָרֶף מַעַן פָּאָרְשָׁתִין פָּאָרְוּוָס שְׁטִיטִית וְחַסִּיר,
אוֹ דָעַר אָרְבִּיעָרְשָׁתְּעַר וּוְעַט אָוּוּקְעַנְעַמְעַן דֵּי חָלִיל, בְּשַׁעַת עַס שְׁטִיטִית לְאָ
יִשְׂימָם בָּךְ – אוֹיְבָמַעַן גִּיטְנִישָׁת אֹזְקָאֵי נִישָׁת שִׁיךְ דָאָס אָוּזָעָק צָו נִעְמָעָן? –
אוֹרָק אַיְזָשׁוּעָר דָעַר לְשׁוֹן אַשְׁר יָדַעַת, וּוָאָס אַיְזָמִיר אַחֲלוֹק צָו דָו
וּוְיִיסְטָא צָו נִישָׁת, וּוָאָס קְומָט דָאָס אָנוֹנָצּוֹ צָו זָאָגָן? נָאָר דֵי גַּמָּה' (שְׁבַת דָּר
לִיב ע"א) זָאָגָט לְעוֹלָם יְתַפְּלֵל אָדָם עַד שְׁלָא יְחַלָּה – שָׁאָלָמְלִי חַלָּה
אָמְרִים לוֹ הַבָּא זְכוֹת וְהַפְּטוּר, דָאָס מִיְּנִיט אֹז דֵי תְּפִילָה צָו זִין גַּעֲזָונָט
צָאל זִין פָּאָר מַעַן וּוּעָרט חַלִילָה קְרָאנָק. וּוָאָס אַיְזָטָקָע דָעַר עַנְיָנִים? נָאָר
מִיר וּוּיְסִין פָּוָן חֹזֶל הַמוֹצִיא מְחַבְּרוֹ עַלְיוֹן הַרְאִיאָה, פָּאָרְוּוָס? וּוְיִלְעָנָר
איַז אָמוֹחָזָק אָוִיפָּה דָעַר זָאָק, יְעַצְּטָכּוֹל זָמָן אָמְעַנְתָּשָׁאָיִז גַּעֲזָונָט אַיְז עַר
אָמוֹחָזָק אָוִיפָּה זִין גַּעֲזָונָט, אַבְעָר חַלִילָה אוֹיְבָעָר וּוּעָרט קְרָאנָק וּוּעָרט
דָעַר אָרְבִּיעָרְשָׁתְּעַר אָמוֹחָזָק אָוִיפָּה זִין גַּעֲזָונָט, דָעַרְיָבָעָר דָעַמְּאַלְטָס –

או די ל'מענע זאפעט פון גוי איז אסור אוון דער קראטי – האון ר' יהונתן אייבשיז – פרי קדש אוון ערוך השלוחן האלטן אויך או עס איז אסור. דער ש'ק (ס'ק) האלט לוייטן צוויטען דעה או עס איז מותר וועגן עטליכע טעמיים: איינס וויל די גוים נוצץ אַעקסטערע מעסער צו שנידין זיעיר פרוכט ממילא איז נישטא די שאלה פון בליעת איסור אוון נאך אַטум וויל די מנהג איז אַמען קויפט דאס, ממילא זאגן מיר אַז מהנאג בל'יבט מנהג. (וכ"ז כתבתי לעורר לאַל מעשה) בעז'ה די אנדרען וואך וועלן מיר מען מער מארך זיין איז דעם. (שמח זובלון תשע'ח) האון סי דער רמ"א האלטן או מען מעג דאס נוץן. און זיעיר סברא איז, וויל אפילו אויב די מעסער איז געוווען אַינגעזעאפעט מיט איסור אוון מיר האבן דאך געזאגט פריערט איז די טעם האיסור פון מעסער וועט זיך אַינזאפען איז דעם עסן וואס מען שנידיט, אבער די ל'מענע זאפעט מאכן די גוים פון זיעיר אסאך פרוכט, ממילא זאגן מיר איז די ערשות ל'מענע וואס זייא האבן געשניטן האט אַטум איסור אבער די אנדרען האבן שווין נישט קיין טעם וויל די הילכה איז, או עס ווערט בטל מיט די אנדרען ל'מענע. אבער דער ט'ז איז חולק אויף דעם דיין און האלטן

מדד היעובדות

האט געלאוט איבעלבעטן דעם צדיק-הטה"ק לי' שליטה מאכובב הלאען זזק'ב. ביים קבל צו באקסטן זזין ינצעת

שנין! ר' ראובן האט געהרט אועלכע ווערטער און ער איז נאך געווען גוט צובראן ביי זיך, רופט ער זיך אן צום רב: וואם איז מײַן וויב שולציג או זיך דאראף גײַן פון די וועלט? אונן ר' ראובן גיטיס אරוייס פון רב און פאראנקאקט דעם טויר. ר' ראובן איז געווארן ברוינגע און האט מער נישט אריינגעטראטן אין שטוב פון דעם באבנער רב.

די ווערטער פון היילען צדיק, וואס צדיק גווע והקב"ה מקים איז לירעד
אנגעקומען אונ ר' ראוכנס וויב איז נפטר געווארן. האט שווין ר' ראוכן געווע
או מיטן ערשותן וויב איז נישט געווען באשערת צו האבן קינדע, אבער ער
האט זיך באrhoהויגט אונ געשטארקט זיין אמונה צדיקים אונ מחלת געווען ער

גיט ווכן א פרוי בויזונג שני אין קענען אויפשטעלן א שטוב.
דרדר אויבערשטער האט אים געהאלפן און געטראפן א פײינעם שיידוך און האט
חתונה געהאט מיט אויר. ר' ראובן אייז פול מיט בטעון און אמונה איין צדיק או
ער גיט שוין געהאלפן ווערן מיט קינדרער בויזונג שניין, אבער עס גיט אָריבער א
יאר און נאך א יאר און ר' ראובן ווערט נישט געהאלפן און ער מאכט א
חשבנן הנפש וואס קען דא זיין? דער רב האט אים צונגענט בויזונג שני אייז
דא קינדרער און ער איז שוין עטלביכע יאר און ליעיד קיין קינדרער אייז נישט דא!
ר' ראובן דערמאנט זיך זיין חוצפה וואס ער האט געטאן איין זיין רוב
צובראנקניט און האט פארקנקט דעם טיר פון רב'ס צימער, אייז וכבר דא די

קפידה פון רב און ווונן דעם איז נישטאו קיין קוינדרע.
דער נאכובער רב האט שווין דעומאלטס נישט געלעכט און זיין זון דער הייליגע
קדושת ציון האט אים איבערגענומען און ר' ראובן האט כי זיך געטראכט או
ער ווועט גוינו צום קדושת ציון זען וואס ער קען אים דיא העלפֿן! דער קדושת
ציון געט אים אויפֿ ווארער און וווען ר' ראובן דערצעילט די גאנצע מעשה
פארון רב רופט זיך אן דער קדושת ציון: וואס האט דאס מיט מיר אויב דו
האסט געשטטעפעט דעם טאמן נײַ נעם אָמןן צו זיין קבר און זיין מפֿים
און אוזי ווועטטו געהאלפן וווען! ר' ראובן האט געהאלגט דעם רב און האט
גענוונען אָמןן, און דער אויַערערשטער האט אים געהאלפן צום יאר מיט אָ
איינגל. דאס האט ר' ראובן דערצעילט או דער בחר אויז אים געבעוין טאכע בזוויג
שני אויפֿ עלטער! ר' ראובן פֿלענט שפֿעטער מעורז זיין די חסידים או ואספֿראָ

מצב מען איז טאר מען נישט מאן א ווילדע זאך אונז מצער זיין א צדיק. זע"א

אין שטאט אושפץין האבן די עטלטרע אידן געדענקט או עם איי געווען איד אין די הויבע זעכיגערס - מען ווועט איים רופע ר' ראובן - וואס אייז שטענדייג בעאנגעגען מיט א יונגע בחורל סי איין של אונן סי בייס אײַינקייפן אונן מען האט געמיינט או דאס אייז זיין אײַינקל אבער דעם אינגלס טאטטע האט מען קײַינמאָל נישט געווען אונן עם האט אויס געקוּט ווייר אַינְטְּרָעֶסְאָנְטְּ! האט ער געענטפערט או געפרענעם הותבן או דו גײַסט כסדר מיט דִּין אײַינקל! האט ער געענטפערט או דאס אייז זיין אײַין קינד וואס ער אייז געבורין געווארן אויפֿן עטלטר! און וווען יענער האט אויס שטארק אַינְגְּנָעֶבְּעָטְּן צו דערציילן האט ער איים געואגט קומ זעאַט זיך אַראָפּ אונן אַיד וועל דָּר דערציילן.

עם זאת אריבער א פאר יאר אונז קיין קינדער האט ער נישט געהאט אונז ער האט זיך כסדר מוכיר געווען פאָרֶן رب ווּאַס האט אַיס אַלעמאָל אַגְּנוּוֹאַונְטְּשָׁן, אַבעָּר דִּי יָאָרֶן האָנֵן זיך גַּעֲרָקֶת אָונֵן רְאָובָּן האָט נִישְׁט קִין קִינְדָּעֶר לְאַעֲלֵינוּ! ער אַיז שְׂוִין גַּעֲוָעַן צוּבָּרָאָכָּן בַּי זִיך אָונֵן גַּעֲמָכָּט אַחֲשְׁבּוֹן אוֹ ער אַיז זַיְעַר גַּעַטְרִי דָּעַם رب אָונֵן ער אַיז אַפְּטָא גַּבָּאָי אָונֵן ער זַעַט ווּאַס פָּאָרָא יְשֻׁוּוֹת מְעַנְשָׁן בְּאַקְמוּנָן בִּים הַיְלִינָּן رب מָאנָג טַעַגְלָאָךְ, אָונֵן ער בעט דָּעַם رب אָונֵן

עד האט מחליט געווען ער ניגיט אריין צום רב און ער ווועט נישט לאזן דעם רב צורה, ביז ער ווועט אים צוואגן א ישועה. ר' ראובן קומט אריין צום רב וואס געמעט אים אויפּ זיעיר פרײַנְדָלָאך און געמעט דעם קוויטל פֿן ר' ראובן און ר' ראובן ווינט זיך אום דאם האָרֶין או דער רבִי זאל אים צוואגן אַקְינֶד, דער רבִי לְיִנְטֵט זיין קוויטל און זאנֶט צו או דו ווועסט האָבָן קִינְדרָעָר אַבעָר בְּיוֹוָג

בנאות ח'אמר נ'ז' ע' נז'ק למספרם מרבן דעוממי קפראם שאנון בונמא זקפרם עריכים וכחינו יד אן פאלרכוין

ספר זהה עם פרישתו זוהר הרקיע באלאנט צו ר' ישע' מקערעסטיה, גמ' מיט חתימה און הנ'ק פון ר' אליעזר פאפו דער פלא יונז זעלטן \$200000. ספר מיט הנחות פון נצייב' בריו פון ר' מענDEL מביאלא, \$1500. שייניג בריו פון הנואן ר' חזקאל ליפשין בעל המדרש והמעשה צוווי זיימן שייניג בריו פון סקלענער ריכן זעיק'ל וועגן הרכעט תורה \$4000, פאפא רב און צעהלטעריך דרכ' צעיק'ל שדייך אסידיו צו מהזק דיין תורה \$1000, שייע אורח חיים ג'ח דפוס יותאמיר מזבג מפואר \$1000. ספר ואס האט \$2200. באלאנט צו הרה"צ ר' עינקלע פשעווארטק, \$900. ספר מליצי אש כי ברכים \$200. שעת ליקוטי מהרא"א עה"ת והש"ט \$150. חומש עם פירוש שם אפרים וחותמצאות חיים טשרנאנזויין \$2000. ספר משנה הלכות מיט הקדשות המחבר אוננוואר רב וצ'ל צו הרה"ק ר' פנחים שלום האנער מוויזנץ זצוקל מיט זיין חתימה \$1000 נאנצע תהילים געדראוקט אין ייטאמיר פעלט דעם שער \$2000. 5 כרכים משנה ברורה עם עוד ספר מיט מונה בת' געקיפט פון חפץ חיים אלין \$3000 ברטה אברהם דפוס ראשון \$1500. דרך אמונה סיינט חיב' ודפיז'ר \$700. ר' יוס' מיט חתימה ר' ברוך בענדיט ליכטנשטיין אבוי של הרה"ק ר' היל מלכאלאמיין \$5000. ספר בעניין זאב באלאנט צ'ה תפארת שלמה ואדמאסק, חוכמת הלכבות שתנת' שיח מזב' יפה ורק חסר השער \$3000. שעת ארבע טורים מזב' חדדר עם כריכה אריגנית נדפס דהידנופרט עם חתימת הנואן ר' זוזה ב' אבא לא'פנא אבא' בוחוף וועס \$2000. פרי עין חיים קאדען שיכ' לד' ליבר מדרב און אלטען הוחות בקבלה כת' \$2000. ספר מיט חתומות הנואנס ר' בנימין וויאלף ובנ' ר' יומתא לעשו. ספר מיט הקדשה הרה"ק

בשל גודם גראניט גוועני אוניברסיטאות, מוסדות וቤת מושג בברית המועצות נקבעו ב-1923 סכום של 500 רובל ליום הלימודים.

4403 16 Ave Brooklyn, NY 11204 USA 718 438 8414 718 633 5500 T/f Hours are 11-7:30 Fri till 1:30, To receive pardes: send to- pardesyehuda1@gmail.com or pickup in the store from Wednesday also on the web at WWW.SEFORIMWORLD.COM